

ADVENT TERCERA SETMANA VIVIU CONTENTS

El tercer diumenge d'aquest temps d'Advent és conegut com el diumenge de l'alegria. El fragment de la carta de sant Pau que escoltem a les misses comença precisament amb aquesta exhortació: «Germans, viviu sempre contents, no us canseu de pregar. Doneu gràcies en tota ocasió... No sufoqueu l'Esperit... Examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, gardeu-vos de tota ombra de mal».

Un dels motius d'aquesta invitació és la proximitat del Nadal, certament, però l'alegria és una virtut que ha de ser inherent a la vida cristiana.

Tanmateix, la virtut de l'alegria no es pot confondre amb «posar-se alegre» o amb una reacció davant d'algun fet o experiència. És una actitud permanent amb la qual afrontem tota la vida.

Hi ha persones que naturalment i per caràcter ja són alegres i tenen aquest do, així com altres tenen altres dons. Però viure amb alegria és una crida a tot cristià, independentment del nostre caràcter o capacitats.

Cal notar que la virtut és un hàbit o actitud que no s'improvisa, sinó que és un procés que s'adquireix amb constància i paciència.

«L'alegria és una actitud permanent amb la qual afrontem tota la vida»

Dues qüestions se'ns presenten: per què i on es fonamenta aquesta virtut de l'alegria?

Ens podem preguntar si, constatat la problemàtica que vivim a casa nostra i, en un aspecte més global, contemplant la humanitat, podem viure contents. Som conscients de la quantitat de sofriments físics i morals que viuen molts dels nostres germans: famolencs, víctimes de guerres estèrils, desplaçats, perseguits, sense els seus drets reconeguts... Experimentem una certa incapacitat de planificar una societat més humana.

I també som conscients de les angoixes i sofriments personals: malalties, experiència de la mort de persones, fracassos, solitud...

Ens adonem que sovint no ens manquen els béns materials, el confort, la seguretat material, però que l'aflicció, la tristesa, l'angoixa, la solitud, la set d'estimació... també ens assetgen.

Doncs bé: sense amagar la dura realitat i totes aquestes constatacions, som cridats a viure-les i a afrontar-les amb alegria. Això sí: una alegria humana, fràgil, imperfecta, però veritable.

L'alegria té un origen i un fonament espiritual, i més concretament per la presència de Jesucrist, que ha vingut, vindrà i ve constantment a la nostra vida. Ell és la nostra alegria.

La presència de Jesús en la nostra vida ens permet contemplar el bé tantes vegades amagat sota l'embalatge del mal. Per això, quan estem en presència dels mals del nostre món, no estem alienats o en som inconscients, sinó que els vivim amb la força del Senyor i per això els podem afrontar sense perdre l'alegria més fonda.

Podem aprendre a assaborir les múltiples alegries humanes que Déu ens posa en el camí: l'alegria de l'existència i la vida; l'alegria de l'amor autèntic; l'alegria de la natura i del silenci; l'alegria, sovint austera i esforçada, del treball ben fet; l'alegria del deure complert; l'alegria de la puresa de cor, del servei, del saber compartir; també l'alegria exigent del sacrifici.

Per aconseguir-ho, tal com escriu sant Pau, no ofeguem l'Esperit... «Examinem-ho tot i quedem-nos amb allò que trobem bo, guardant-nos de tota ombra de mal».

✠ FRANCESC PARDO I ARTIGAS,
bisbe de Girona

Primera Lectura

Lectura del llibre d'Isaïes 61, 1-2a. 10-11

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la Bona Nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor.

Aclamo el Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles, com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

Segona Lectura

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 5, 16-24

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit. No desestimeu els dons de la profecia: examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, gardeu-vos de tota ombra de mal.

Que Déu mateix, el Déu de la pau, us faci del tot sants, i guardi totalment irrepremissibles el vostre esperit, la vostra ànima i el vostre cos per a quan retorni nostre Senyor Jesucrist. Déu, que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 1, 6-8. 19-28

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni, vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la llum; venia només a donar-ne testimoni.

Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies». Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc». «Ets el Profeta que esperem?». Respongué: «No». Li digueren: «Doncs qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?». Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes». Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el messies, ni Elies, ni el Profeta?». Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat».

Això va passar a Bet-Ània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

«Obrir el camí»

Nosaltres som aquí avui perquè abans nostre hi hagut moltes persones que ens han obert el camí, ens han ajudat a viure i a transmetre la fe. Obrir camins és sempre una tasca difícil. Vol dir anar al davant i treure els obstacles que impedeixen que el camí sigui ferm i segur. Si no obrim camins, la Paraula no pot obrir-se pas; si no som testimonis d'amor, aquest no pot germinar; si no som capaços de compartir gestos de tendresa, la vida esdevé un desert... Obrir camins a l'esperança és obrir camins a Déu perquè vingui a la nostra vida.

Jordi Reixach i Masachs

SALM 84

R. La meva ànima celebra el meu Déu.

La meva ànima magnífica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva, perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions em diran benaurada.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant, i l'amor que té als qui creuen en ell s'estén de generació en generació.

Omple de béns als pobres i els rics se'n tornen sense res. Ha protegit Israel, el seu servent, s'ha recordat del seu amor.

Lc 1, 46-48, 49-50. 53-54 (R. Is 61, 10b)

Els pessebres vivents al nostre Bisbat

La tradició dels pessebres vivents al nostre Bisbat es manté viva i es fa present a la majoria de comarques. D'acord amb les dades de l'Associació Coordinadora de Pessebres vivents de Catalunya, els corresponents a la demarcació diocesana i integrats dins de l'entitat són els següents:

- **Amer:** dies 25 i 26 de desembre a dos quarts de 8 del vespre.
- **Bàscara:** dies 17, 23, 25, 26 i 30 de desembre i 1 de gener de 2018, a les 7 de la tarda.
- **Breda:** dia 17 de desembre a les 6 de la tarda.
- **Brunyola:** dies 18, 25 i 26 de desembre a les 7 de la tarda.
- **Castell d'Aro:** dies 18, 25, 26 de desembre i 1 i 6 de gener, a les 7 de la tarda.
- **Fontcoberta:** dies 25 i 26 de desembre, a les 7 de la tarda.
- **Joanetes:** dia 25 de desembre a les 7 de la tarda, dies 26 i 30 de desembre a les 6 de la tarda.
- **Navata:** dia 25 de desembre a dos quarts de 7 de la tarda i dia 26 a dos quarts de 8 del vespre.
- **Pals:** dies 25, 26 i 30 de desembre i 1 de gener de 2018, a les 7 de la tarda.
- **Peralada:** dies 18, 25 i 26 de desembre a les 7 de la tarda.

* Cal assenyalar que en d'altres poblacions de la Diòcesi també s'hi fan aquestes representacions, però hem inclòs només les que són membres de la Coordinadora.

Amer

Bàscara

Breda

Brunyola

Castell d'Aro

Fontcoberta

Joanetes

Navata

MIRADOR

Jordi Pla
Capellà

La fe en el gresol

Jacint Verdaguer (1845-1902) marca un punt àlgid en la poesia de la Renaixença. El seu coneixement del llatí, el domini del català genuí i poc contaminat que es parlava a Osona, la lectura de la Bíblia i dels clàssics grecollatins i la seva poderosa imaginació delimiten l'abans i el després del català literari del darrer quart del segle XIX. Pel que fa al bagatge de la seva lírica religiosa, sorgeix la pregunta: com és que va arrelar tan fonament en el poble? I no parlem només de les seves composicions més devocionals, aparentment senzilles, però que mostren un gran domini de l'arquitectura del vers, que flueix amb notòria elasticitat. Parlem també de la seva poesia pròpiament mística, més vivencial. A part de la seva biografia, sotmesa a moltes contrarietats, Verdaguer apareixia com a

---

**«Verdaguer és un poeta
d'una fe profunda,
inqüestionablement
sincera»**

---

poeta d'una fe profunda, inqüestionablement sincera, radicalment empeltada a la creu i a l'esperança de la resurrecció, del retrobament amb Déu en la plenitud. Dos són els corrents que marquen la seva lírica religiosa: el místic, d'influència franciscana i del Segle d'Or castellà (ve a tomb recordar que Carles Riba considerava misticisme verdaguerià «un llarg, insadollable enyor de la natura angèlica»); i el més ascètic, vinculat a les dures experiències d'incomprensió per part dels seus superiors i antics protectors. Al bellíssim poema «*Sum vermís*», Mn Cinto exclama: «Jo só un no-res, mes mon no-res és vostre; / vostre és, Senyor, i us ama i us estima». Verdaguer, plenament home de Déu i home del poble.

AGENDA

— DIUMENGE, 17 DE DESEMBRE

Arribada de la Llum de la Pau a Pineda de Mar. A les 6 de tarda arribarà la Llum de la Pau, procedent de Betlem.

Pessebre vivent de la catequesi a Vilobí. A les 7 de la tarda, a l'entorn de l'església parroquial.

— DILLUNS, 18 DE DESEMBRE

Liurament de la medalla *Pro Ecclesia et Pontifice* a l'artista Domènec Fita. A les 12 del migdia.

Recés de l'Apostolat de l'Oració. A les 5 de la tarda, a l'església del Sagrat Cor de Girona.

— DIVENDRES, 22 DE DESEMBRE

Missa a la residència del Puig d'en Roca. A les 10 del matí, el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia a la capella de la residència del Puig d'en Roca, de Girona.

Celebració de la Penitència a la Bisbal. A les 7 de la tarda el bisbe Francesc presidirà la celebració de la Penitència a l'església parroquial de Santa Maria.

— DISSABTE, 23 DE DESEMBRE

Missa de Nadal a la parròquia de Santa Maria de Vista Alegre, de Girona, presidida pel bisbe. A dos quarts de 8 del vespre, el bisbe Francesc presidirà la celebració de l'Eucaristia de Nadal en aquesta parròquia.

Vespres solemnes d'Advent al monestir de Sant Daniel de Girona. A les 7 de la tarda. Obert als fidels.

— DIUMENGE, 24 DE DESEMBRE

Visita Pastoral a Canapost. A dos quarts d'11 del matí, a l'església de Sant Esteve de Canapost (parròquia de Peratallada), el bisbe Francesc Parado presidirà la celebració de l'Eucaristia i, en finalitzar, es reunirà amb els feligresos.

CELEBRACIONS DE NADAL A LA CATEDRAL

Diumenge, 24 – A un quart de 12 del vespre: Litúrgia de les Hores i, a les 12, Missa del Gall, presidida pel bisbe Francesc. En finalitzar la celebració tindrà lloc l'adoració del Nen Jesús, a la capella de l'Anunciació, amb cants litúrgics i populars.

Dilluns, 25 – A dos quarts d'11 del matí, Litúrgia de les Hores a la capella conventual. A les 11 del matí, Solemne Missa Major Conventual, presidida pel bisbe Francesc. Benedicció Apostòlica.

SANTORAL I LECTURES

Diumenge, tercer d'Advent, 17 de desembre de 2017. St. Llätzer de Betània, amic del Senyor. St. Josep de la Mata (+ 1213), fundador dels Trinitaris. **Lectures:** Is 61, 1-2a.10-11 / Sl Lc 1, 46-48.49-50.53-54 / 1Te 5, 16-24 / Jo 1, 6-8.19-28.

Dilluns, 18. Mare de Déu de l'Esperança, amb capelles a la Canya, Flaçà, Blanes i Cruïlles. Mare de Déu de les Sogues, venerada a Cassà de la Selva. **Lectures:** Jr 23, 5-8 / Sl 71 / Mt 1, 18-24.

Dimarts, 19. Sta. Susanna, heroïna bíblica. **Lectures:** Jt 13, 2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1, 5-25.

Dimecres, 20. St. Domènec de Silos (+ 1073). St. Macari, màrtir. **Lectures:** Is 7, 10-14 / Sl 23 / Lc 1, 26-38.

Dijous 21. St. Pere Canisi (+ 1721), prevere jesuïta i doctor de l'Església. **Lectures:** Ct 2, 8-14 (o bé: So 3, 14-18a) / Sl 32 / Lc 1, 39-45.

Divendres, 22. Sta. Francesca S. Cabrini (+ 1917), patrona dels immigrants. **Lectures:** 1S 1, 24-28 / 1S 2, 1.4-5.6-7.8abcd / Lc 1, 46-56.

Dissabte, 23. Sta. Victòria, donzella màrtir, patrona de les dides. St. Joan de Kety, prevere (+ 1473). **Lectures:** Ml 3, 1-4; 4, 5-6 / Sl 24 / Lc 1, 57-66.

LITÚRGIA DE LES HORES: III setmana del Salteri.

APUNTS

10 minuts de silenci per sentir el Nadal

El proper dissabte 23 de desembre a les 6 de la tarda, en el Punt de trobada de la Rambla de Girona, es faran els «10 minuts de silenci per sentir el Nadal», un acte en el qual els participants, amb una llum encesa a la mà, podran escoltar un text de reflexió i faran deu minuts de silenci per intentar trobar el sentit autèntic del Nadal.

Aquesta trobada, en les vigílies de Nadal, organitzada pels moviments i grups de Pastoral Obrera i Justícia i Pau, vol desvetllar la certesa que des del primer Nadal la dignitat de la persona humana ha estat posada per Jesús al centre de tot, i per això urgeix la defensa dels drets fonamentals, la solidaritat amb els més maltractats i la presa de compromisos socials.

L'Evangelí comentat per al 2018

Ja podeu adquirir a la Llibreria Diocesana Casa Carles de Girona (plaça del Vi, 2) el llibret *Paraula i vida 2018, l'Evangelí comentat cada dia*, publicat per Editorial Claret, on es recullen les lectures que l'Església proposa en la litúrgia diària, alhora que inclou també un comentari perquè serveixi com a clau d'interpretació i guia per a la meditació personal o en grup. En l'edició d'enguany els comentaris han estat redactats de manera col·lectiva pels monjos de l'abadia de Santa Maria de Poblet, que han volgut compartir així la seva experiència de la lectura divina, a la qual dediquen una gran part de la jornada diària.

